

UTRINKI

Glasilo Bolnišnične šole OŠ Ledina
Šolsko leto 2014/2015

Kazalo

Bolnišnična šola	4	Dragi France!	33
Na nevrološkem oddelku	4	Ej, France	33
Kaj je zate sreča?	5	Intervju z učiteljico Marto	34
V nezavesti	5	Intervju z medicinsko sestro Metko	35
Intervju z Matejem in Juretom	6	My pet	36
Strela McQueen	7	Moje domače živali	36
Rap o šoli	8	Uganke	37
K stopil sem v razred 1. A	8	Pesem Ani	38
Pobarvanka: grafit	8	Ljudje kot	39
Robi	8	Samota	39
Sonet z odmevom	9	Življenje	40
Pa da bi znal	9	Positive thoughts (Pozitivne misli)	41
Intervju z medicinsko sestro Natašo	10	Iz planeta na planet	42
Metulj	11	Slika	43
Nagajiva iznajdljivost	12	Maska	43
Manuel Neuer	13	Umazanija	43
Pobarvaka: nogometna tekma	13	Nevihta	44
Priloga:		Le še ti	44
Novice s posameznih oddelkov	14-27	Učiteljici Ireni	45
Uvodna beseda	15	Herroj	45
Turnir	16	Bled	46
Mici	18	Senožeče	47
Intervju z medicinsko sestro Lidijo Bučar ..	19	Izgubljena ura	48
Sejemo domača semena	20	Počitnice	48
Vrtnarjenje	21	Hobi	49
Pionir dr. Avčin	22	Preživetje v naravi	49
Promet	23	Kaj je moja sanjska služba?	50
Dežniki	24	Kako izuriti svoje starše?	51
Zima in poletje	25	A puma from Africa	52
Kako so ježi obirali hruške	26	Sladkorna bolezen v dvojiškem sistemu	53
V eni mali hiški	28	Intervju z učiteljico Darjo	54
Poskakujoča mračna gozdarska pošast	29	Priporočamo	55
Morski pes Anton	30	Humor	56
Tisti ljudje	31	Križanka	57
Moj prijatelj France Prešeren	32	Horoskop	59
Nadaljevanje Urške	32	Pobarvaj sličice!	59
(A. Rozmana Roze)	32	Slovenski pregovori v sliki	62
Nadaljevanje Prešernovega	32		
Povodnega moža	32		

Uvodnik

Pred vami je nova številka bolnišničnega šolskega časopisa. Mmm, kako še diši po svežem. Le kaj nam letošnji Utrinki ponujajo?

Tokrat smo se v uvodniku odločili, da vam predstavimo, kako naš časopis nastaja. Na začetku šolskega leta na prvem kulturnem dnevu se učenci prelevijo v novinarko in pridno pišejo zanimive zgodbe, v pesmih izpovedujejo svoja čustva, pripravljajo intervjuje, oblikujejo najrazličnejše križanke, popeljejo vas v svoj kraj ter vas do solz nasmejijo z najrazličnejšimi šalami, svojim prispevkom pa dodajo še likovno podobo. Na naslednjem kulturnem dnevu, ki ga priredimo v počastitev Prešernovega dne, učenci oblikujejo uredniški odbor, ki vse zbrane prispevke natančno prebere ter presodi njihovo ustreznost za objavo v časopisu. Pri tovrstnem delu sta v veliko pomoč naši gostji in novinarki Tjaša Zajc in Vanja Pirc, ki s svojimi bogatimi izkušnjami mladim nadobudnežem približata delovanje »čisto pravega časopisa«. Učenci pri svojem razvrščanju prispevkov razmišljajo predvsem o tem, kaj bi njihovi vrstniki za bolnišničnimi zidovi želeli brati, da bi bilo hkrati poučno in zabavno, predvsem pa ne dolgočasno. Ah, in na tem mestu se krešejo mnenja, razvnamejo se prave razprave o tem, kateri prispevek je kvaliteten, kateri je vse preveč pomanjkljiv in podobno. Še sreča,

da imajo prestrogi uredniki v učilnici koš za smeti, saj tjakaj vihtijo nekateri članki kar s svetlobno hitrostjo. Pri slednjih uredniki vzdihujejo in si pulijo lase, na papirju vse povprek prečrtajo z rdečo barvo, ki potem naravnost bode v oči. Pri dobrih prispevkih se po učilnici razlega – uau, preberi tega, ta je ta hud – in si ga potem uredniki kar podajajo iz roke v roko in nestrpnost čakajo, da bodo prišli na vrsto za branje.

Ko je kup gradiva pripravljen, ga novinarki vzameta s seboj ter ga odneseta v svojo časopisno hišo, kjer sledi le še postavitve celotnega časopisa v pdf obliko.

In kaj se zgodi, ko je nared? Hitro ga priprava na spletno stran Bolnišnične šole. Verjamem, da se v tem našem sodobnem svetu tudi med počitnicami nihče kar tako zlepa ne odpove svetovnemu spletu, zato naj vam ob koncu le še zaželim prijetno in sproščujoče branje ... in seveda, draga bralka, dragi bralec, svetuj prijatelju naprej: »Utrinke si ogledaj!«

Manja Žugman Širnik, prof. slovenščine

UTRINKI – glasilo otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v Bolnišnično šolo OŠ Ledina.

Šolsko leto: 2014/15

Vodja projekta: Manja Žugman Širnik.

Uredniški odbor: Liza in Teja, 8. razred.

Oblikovanje: Tjaša Zajc in Vanja Pirc.

Naslovnica: Denis, 8. let

Pri projektu so sodelovali učenci in učitelji Bolnišničnih šolskih oddelkov OŠ Ledina.

Iskrena hvala učenkam in učencem, ki so s svojimi prispevki, ustvarjenimi na kulturnem dnevu Časopisna hiša ter ob drugih priložnostih, utrnili Utrinke, ter učiteljicam, učiteljema in gostom Bolnišnične šole, ki so jih pri tem spodbujali in jim pomagali.

Bolnišnična šola

Sem Irma in prihajam iz Ljubljane. Kmalu bom stara 15 let. Obiskujem 9. razred OŠ Zalog.

Rada rišem in pomagam ljudem. Pediatrično kliniko obiskujem od tretjega leta. Bolnišnična šola mi je zelo všeč, ker pomaga otrokom, ki so bolni in ne morejo početi istih stvari kot jih zdravi sovrstniki. Vsa osnovnošolska leta sem obiskovala bolnišnično šolo, v kakšnem razredu več časa, v kakšnem pa skoraj nič. Veliko učiteljic mi je pomagalo pri predmetih, ki jih nisem razumela. Med temi je bila tudi matematika. Ta mi je dolga leta delala probleme, sedaj pa mi gre bolje. Moja bolezen se je umirila, počutim se dobro, upam pa, da bo tako tudi v prihodnosti. Lepa doživetja v bolnišnični šoli mi bodo za vedno ostala v spominu.

Irma, 14 let

Na nevrološkem oddelku

Dopoldan je na oddelku malce bolj zabavno, saj otroke obišče vzgojitelj Andrej, ob sredah pa še »rdeči noski«. Seveda pa na oddelku niso le majhni otroci, ampak tudi osnovno- in srednješolci. Imamo pa tudi šolo, če smo tukaj hospitalizirani med šolskim letom. Za pouk poskrbi učiteljica Mojca. Seveda učencem in dijakom to najbolj ne diši, vendar pa nas učiteljica spodbuja in nam vliva veliko volje do učenja. Vsi dobro vemo, da nam želi le najboljše. Ob dvanajstih dobimo kosilo, ki ni preveč okusno, ampak ga kljub temu pojedemo. Po kosilu počivamo in imamo obiske. Popoldan me običajno obiščejo starši in prijatelji.

Teja, 3. letnik

Avguštin, 10 let

Kaj je zate sreča?

To je ... mmm ... Kekčeva pesem!

Pa ko sem z atijem šel en »rally« po bolnici. Kar hitro je šlo. Veš, to je oni voziček, na katerem sediš. Ati me je za ročaj držal od zadaj, jaz pa sem vozil. Ko je ati začel leteti, mu je kar malo zdrselo, mene je pa dvignilo nazaj. Pa še helikopter sva videla. Mene so pripeljali z vojaškim, veš.

Žak, 1. razred (zapisala učiteljica po pripovedovanju)

V nezavesti

V vasi, ki je bila daleč stran od tu, je živela Jana. Imela je dva brata, ki sta bila štiri leta mlajša od nje. Jana je sedela v sobi in brala ljubezenski roman. Kar naenkrat se ji je začelo vrteti in megliti pred očmi. Padla je v nezavest. Njeni starši so takoj poklicali reševalce. Hitro so ji dali infuzijo in jo oživljali, a odziva ni bilo. Prispeli so v bolnišnico in zdravnik jo je takoj pregledal. Ko se je zbudila, se je znašla v bolniški sobi v postelji z infuzijo. Ni se še zavedala, kaj se je zgodilo. Prišla je zdravnica in ji vse pojasnila. Jano je zgrabila panika. Zdravnica ji je povedala, da ima srčno napako in da bo operirana. Prišel je čas operacije. Jane še nikoli ni bilo tako strah. Položili so jo na operacijsko mizo. Minilo je že tri ure, Jana pa je bila še vedno pod anestezijo. V srce so ji vstavili mali aparat. Lahko bo normalno živela naprej. Po operaciji je še dva dni ostala v bolnišnici, nato pa so jo starši prišli iskat.

Vrnila se je v šolo, kjer so je bili zelo veseli; še posebej njena prijateljica Lea.

Aleja, 5. razred

»Učitelji so prijazni.«

Intervju z Majem in Juretom, učencema iz Bolnišnične šole

Kako vama je ime?

Maj in Jure.

Ali rada hodita v bolnišnično šolo?

Ja.

Ali se vama zdi bolnišnična šola težka?

Ne.

Kakšni so učitelji?

Učitelji so prijazni.

Ali dobite kdaj tudi enice?

Ne.

Kateri predmet vama je najtežji?

V bolnišnični šoli ni najtežjega predmeta.

Kateri predmet vama je najlažji?

Najlažji predmet nama je angleščina.

Kaj stori učitelj, če ne znaš?

Maj: Mi dodatno razloži.

Jure: Učitelja vprašam, česar ne znam.

Novinar Denis, 4. razred

Sara, 10 let

Strela McQueen

Nekoč je živel dirkalni avto s posebnim spojlerjem, ki mu je omogočal hitrost. Najbolj od vsega pa si je želel zmagati na dirki, a ni imel dovolj denarja, da bi lahko šel na tekmovanje. Zato je šel v Radensko mesto popravljat cesto. Ko je zaslužil dovolj denarja, je odšel na dirko. Tam sta tekmovala tudi Žiga Živec in Kralj. Ko je bil rdeči dirkalnik tik pred ciljem, je Žiga Živec potisnil Kralja s ceste, da se je ta poškodoval. Čeprav si je rdeči dirkalnik zelo močno želel zmagati, se je odločil, da bo raje pomagal prijatelju. Odpeljal se je do Kralja in mu pomagal priti do cilja. Na dirki je zmagal Žiga Živec. Čeprav ni bil prvi, ga je občinstvo nagradilo z bučnim aplavzom. Dirkalnik je bil srečen. Odšel je živeti v Radensko mesto.

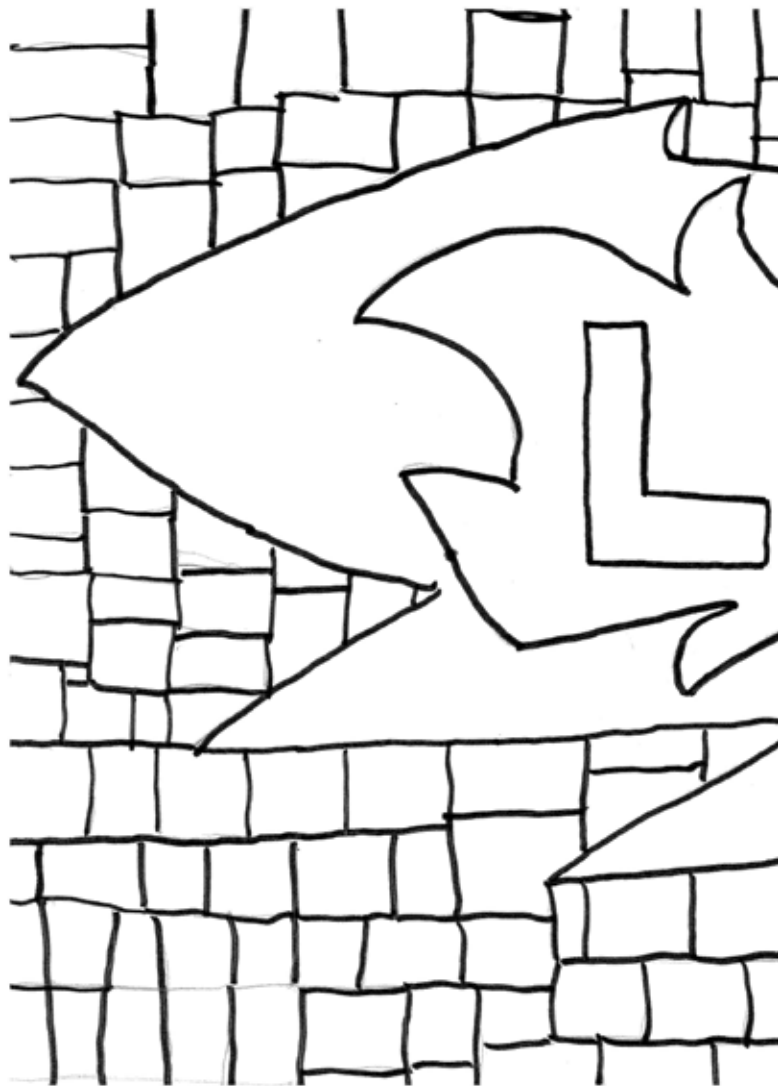
Anže, 4. razred

Rap o šoli

K stopil sem v razred 1. A,
zgrabila me je panika.
Ta še večja je bila,
ko se je prva ocena pojavila.
K pršu sem domov,
sm v sobo hitr' šou.
Odvrigel torbo sem v kot
in šel k mami na piškot.
Vprašala me je,
kako je v šoli šlo,
povedal pa sem ji,
da je dobro blo.
Petnajst dni kasneje govorilne so bile,
me glava je bolela,
ampak to še ni vse.
Me mama je oštela,
zapomnil sem si to
in nikoli več enic v redovalnici ni bilo.
Sm prišel do devetga,
že orng dedc sem bil,
punce sem osvajal
in dobro se učil.
Me mama je vprašala,
kam bi se vpisal.
In rekel sem ji,
da rad risal bi,
čeprav bi v življenju mehatronik rad postal,
so ocene bile preslabe,
da bi to smer res izbral.

Gapo, 9. razred

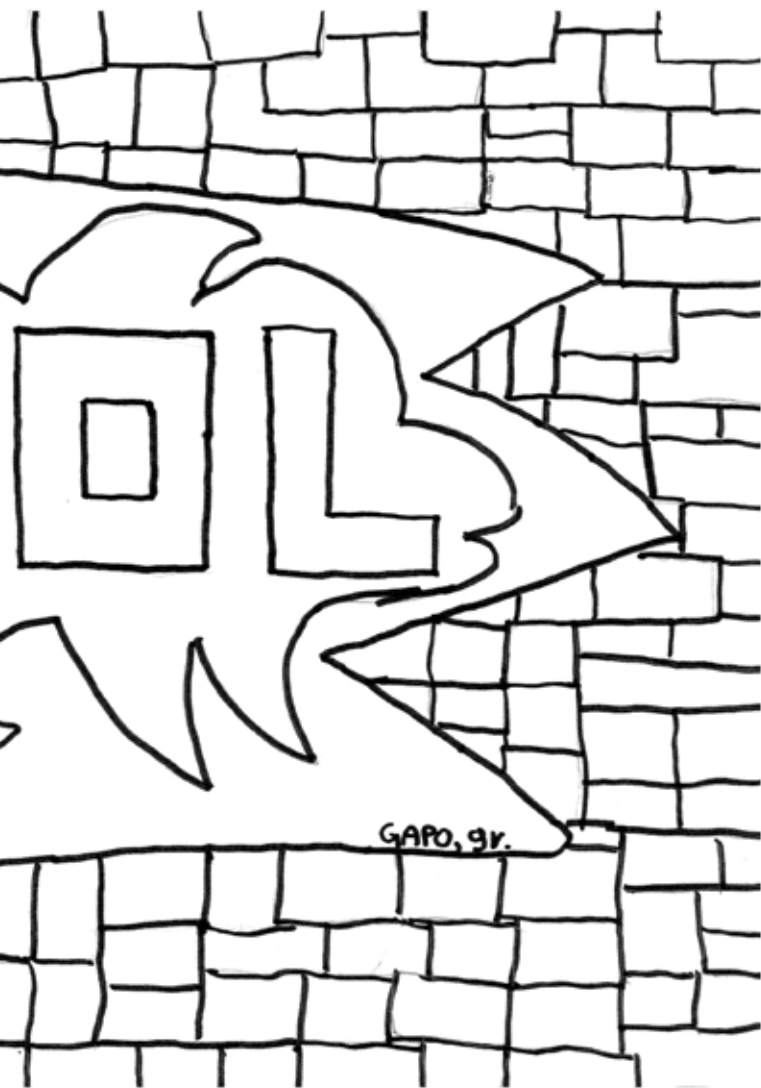
Pobarvaj grafit!

Robi

Roko v težavah mi podaš.
Ob tebi na varnem sem.
Baubau ljubezenski mi daš.
In ljubiš me, to vem.

Sara, 2. letnik

Gapo, 9. razred

Pa da bi znal

Pa da bi znal, veselje bi vam dal,
tako peščico veselja, kot velika je tvoja božična želja.
In ko enkrat veselje v roke dobiš,
težko ga spet izpustiš.

Pa da bi znal, vedro upanja bi vam dal.
Majhno peščico, a sladko, ki po roki teče gladko.
In v turobnih dneh te pokonci drži,
kakor iskra v očeh žari.

Jenn, 9. razred

Sonet z odmevom

Stojim in te gledam	Dam
ti veselje, ki ga nimaš	Imaš
pa oči sinje	Je
to žarek, ki se iskri,	Kri
na tvojem zapestju me zaboli	Boli
me, da nisva midva	Dva
ki skupaj stran bosta odšla	Šla

Sofia, 9. razred

»Hudo je zaropotalo. Mislila sem, da je nekdo padel s postelje. Toda bila je le žoga.«

Intervju z medicinsko sestro Natašo

Kako vam je ime?

Nataša.

Vam je služba všeč? Zakaj?

Je, ker se vsak dan zgodi kaj novega.

Kaj naredite, če so otroci poredni?

Poskušam jih umiriti. Včasih se je potrebno tudi razjeziti.

Ali se vam je zgodilo kaj smešnega?

Joj, je, ampak zdajle se ne spomnim.

Kako si pomagate, da ponoči ne zaspate?

Berem, grem malo na spletne strani in nagajam otrokom. Neeee, šalim se!

Kdaj ste se nazadnje prestrašili?

V nočni, ko je hudo zaropotalo. Mislila sem, da je nekdo padel s postelje. Toda bila je le žoga.

Novinarja Tim in Luka, 4. razred

Slavko, 10 let

Metulj

Na zapestje svoje,
narisala sem metulja.
Ta zakril ureznine je moje
in se pod dolge rokave je skril.
Folk radoveden,
ki je sicer redkobeseden,
me spraševal je, čemu poleti
dolgi rokavi.
Ob jutranji kavi,
ki postala je obvezna,
šola naenkrat zdela se mi je
brezvezna.
K športni nisem več hodila,
da moja skrivnost ne bi se raz-
krila.
Vse bolj začela zapirati sem se
vase,
doma v svoji sobi poslušala sem
base.
Z glasbo svet je bil drugačen,
malo tudi temačen.
A poznaš občutek,
ko pred drugimi se smejiš,
a v sebi močno kričiš?
Da spet bila bi srečna,
začela sem si želeti,
ampak metulj na mojem
zapestju
moral je umreti.
Zmeraj bila sem v svojem svetu,
bolj redko na tem planetu.
Zdaj rada spet bila bi vesela
in moja želja je,
da lahko na polno bi začela.

Nina, 8. razred

Nagajiva iznajdljivost

Včasih si zaželimo narediti dejanja, ki so prepovedana. Ta dejanja so predvsem takšna, ki našim staršem niso všeč. Zato se velikokrat zgodi, da se jim zlažemo, da bi uresničili svoje želje. Meni se to zgodi večkrat.

Zelo rada imam grozljivke in si jih ogledam le, če pride priložnost. Veliko grozljivk predvajajo tudi kinematografi. Tam je boljša ozvočenost in je večji zaslon. Ko zasledim na internetu kaj o grozljivki, ki je prišla v kinematografe, si takoj preberem njeno vsebino. Vendar me pred ogledom filma čaka še ena velika zanka; to je dovoljenje

staršev. Njim to ni ravno všeč, zato jih poskušam prepričati na več načinov. Se zgodi, da mi ustrezajo, vendar se velikokrat lahko zgodi tudi nasprotno. Takrat razmišljam, kaj narediti, na koncu

pa se le spomnim. Skočim hitro za računalnik in pogledam vsebino kakšne komedije, ki jo v kinu prav tako predvajajo. Potem pogledam še uro, ko se film začne. Primerjam jo z najbližjim časom, ko se začne tudi grozljivka. Nato spet stopim

do staršev, jih prosim, če si lahko ogledam komedijo, oni pa mi potem običajno dovolijo oditi v kino. In vse je rešeno. Pokličem še prijateljico in skupaj odhitiva na lepše. Po ogledu grozljivke se poslovim od prijateljice in pritečem domov. Starša me takoj povprašata o vsebini filma, jaz pa jima na kratko povem vse o komediji, ki naj bi si jo šla pogledat. Naredila sem že tudi veliko drugih nagajivosti, ampak naj ostanejo skrivnost.

*Rebeka, 7. razred
Ilustracija: Janez, 13 let*

Manuel Neuer

Je zelo nadarjen nemški nogometaš. Ima pozicijo vratarja. Trenutni klub, v katerem igra, je BAYEREN MUNCHEN, trenutna reprezentanca pa je Nemčija. V letih 2004–2011 je igral tudi za SCHALKE. V BAYEREN pa je prestopil leta 2011. Igral je zelo uspešno.

Rodil se je 27. marca 1986 v nemškem mestu GELSENKIRCHEN. Danes je star 28 let, visok pa je 194 centimetrov. Na svetovnem prvenstvu je že drugič dobil nagrado za najboljšega vratarja. Prvič pa je zaigral na mladinskem

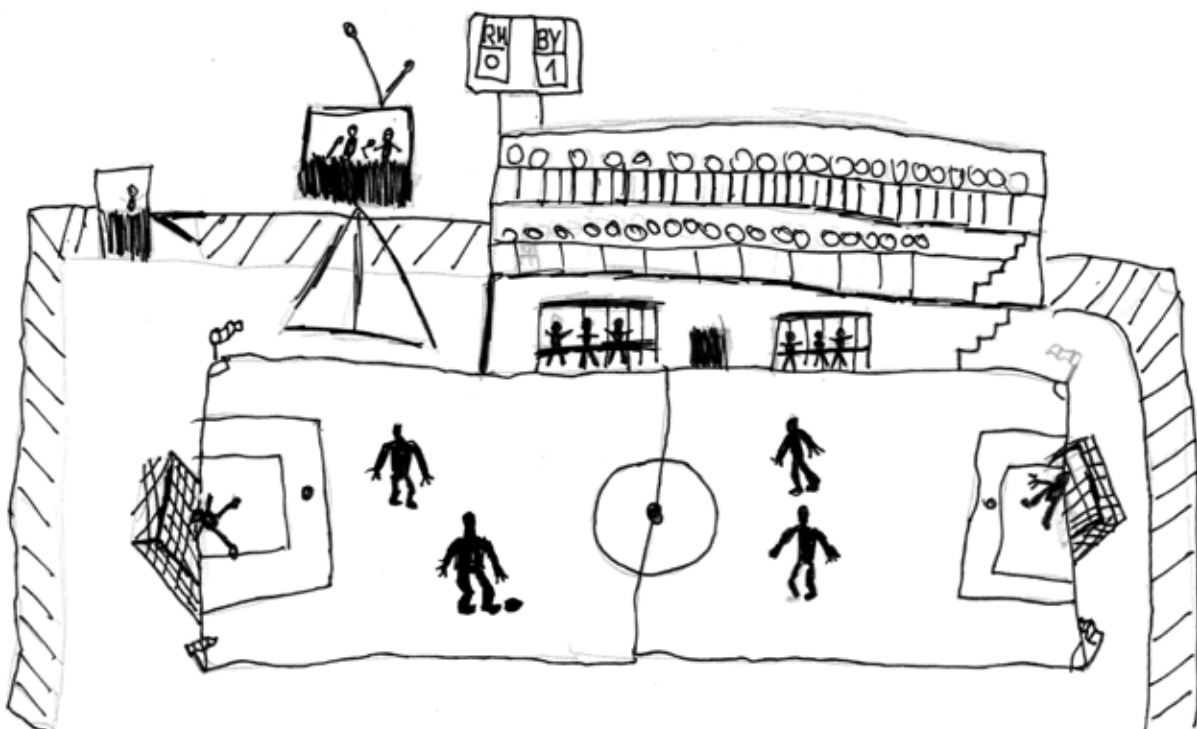
Vir: <http://www.wn.de/Welt/WM-2014/Die-deutsche-Mannschaft/1586300-Fussball-Die-deutschen-Spieler-bei-der-WM-Manuel-Neuer>

prvenstvu leta 1991; za SCHALKE. Za nemško reprezentanco je nastopil 51-krat. Je zelo dober vratar.

Tega nogometaša sem predstavil zato, ker je zame najboljši vratar.

Jure, 6. razred

Pobarvaj nogometno tekmo!

Jure, 6. razred

Slavko, 12 let

Priloga: Novice s posameznih oddelkov

Uvodna beseda

Skozi vse šolsko leto na posameznih bolnišničnih oddelkih nastajajo novičke, ki predstavljajo pestro, zabavno in poučno dogajanje na oddelku. Te novice objavljamo vsak mesec na šolskih spletnih straneh. Privlačne vsebine, ki nam predstavljajo raznolike ustvarjalne, pristočasne in šolske dejavnosti, bogatijo tudi ilustracije in fotografije.

KAJ se na posameznih bolnišničnih oddelkih dogaja?

KJE najdemo razvedrilo, za oči in duha prijetno poživilo?

KDAJ se riše, piše, ustvarja, nasmeh in dobro voljo podarja?

KAKO združujemo svoje moči?

ZAKAJ se nam skupaj prav prijetno godi?

Vse to in še več stvari se čez celo šolsko leto prepleta, zato vsak mesec novičke s posameznih oddelkov lahko prebiraš tudi s spleta: <http://261.gvs.arnes.si/bsola.si/>

Tako utripamo mi – utripni z nami tudi ti!

Manja Žugman Širnik

Turnir

Mesec december je bil živopisen, razigran, čaroben, ustvarjalen in ... Da, tudi športen. Imeli smo športni dan. Preživeli smo ga s košarkarji KK Olimpija. In to zelo športno! Z njimi smo se pomerili v namiznih družabnih igrah: človek ne jezi se, domine, spomin, monterola in seveda šah. Bilo je zabavno, igrivo, zelo športno in občasno tudi zelo napeto. Oglejte si galerijo fotografij.

Jan: »Joj, ta človek ne jezi se me tako jezi!«

»Monterolo pa sem natreniral in zmagal!«

Učiteljica Sinja in Petra sta se pomerili v spominu.

Petra: »Ha, ha! Ne zgodi se vsak dan, da učiteljico matematike premagaš v spominu. In to dvakrat!«

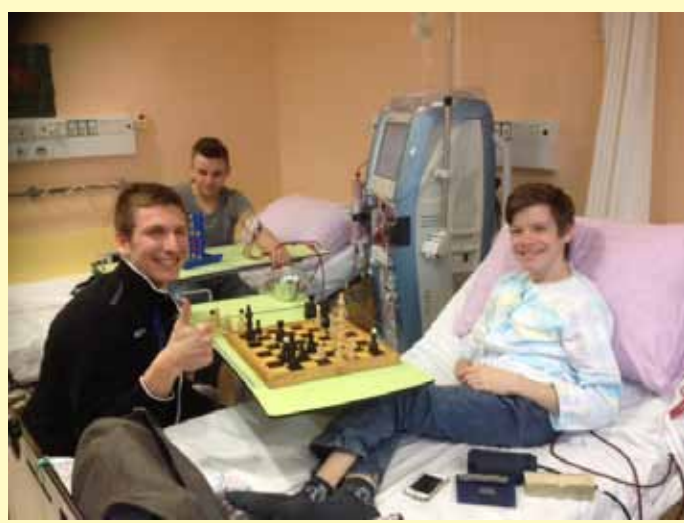
Sebastijan je moral svojega tekmeca najprej naučiti igrati domine, da je ta potem zmagal.

Takole je bila videli dializa v času velikega športnega turnirja.

Filip je napejal sive celice, napejal pa jih je tudi Denis in mu pomagal z nasveti ...

Ampak košarkar je Filipa in Denisa na koncu vseeno matiral. Vsi zadovoljni, vsi srečni!

Mojca Topić

Mici

Mala štokljka Mici si je nogo zlomila, ko se je iz jajca izvalila.

In v Slovenijo je prišla, da bi Slovence obiskala.

Cunje narodne je dobila, iz države v državo jih je nosila.

In zdaj jo cel svet vidi rad, saj zabava z njo se vsak.

Nika, 4. razred

Na kulturnem dnevu smo za časopis Utrinki pripravili likovne in literarne prispevke o projektu **Štokljka – Mici potuje**, ki bo potekal celo leto. Mici se je namreč odločila, da bo z našimi šolarji ponovno odšla na potovanje po Sloveniji. Odkar se je v okviru projekta Comenius izvalila v Belgiji, je obiskala še Poljsko, Francijo in Španijo. Eno leto je preživela v Ljubljani, zdaj pa je čas za potep. Oblekla je slovensko narodno nošo, v potovalni kovček je zložila narodne noše držav, ki jih je že obiskala. Zraven je priložila knjižico, v kateri so zapisana njena doživetja s potovanja, priložila

je nekaj iger, ki so jih izdelali šolarji, zgoščenko in album.

Štokljo bodo šolarji odpeljali v svoj domači kraj in ji ga tudi predstavili. V album bodo prilepili razglednico kraja, ga opisali, doživetja z Mici bodo zapisali ali narisali, označili pa bodo tudi svoj kraj na zemljevidu.

Mici želimo srečno pot!

Metoda Leban Dervišević

»Spominjam se deklice, ki mi je napisala pesem z akrostihom.«

Intervju z medicinsko sestro Lidijo Bučar

Lidija Bučar je medicinska sestra na otroškem oddelku Ortopedske klinike v Ljubljani, pred tem pa je delala tudi na drugih klinikah.

Kdaj in zakaj ste se odločili za poklic medicinske sestre?

Doma sem negovala starejšo gospo in ob negovanju sem se odločila, da bi bil poklic medicinske sestre zame pravi.

Koliko časa ste že v službi? Vam je všeč?

No, v službo hodim že 10 let. Ja, ta služba mi je všeč.

Bi si ta poklic izbrali še enkrat?

Da, o drugih poklicih nisem razmišljala.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Moj prosti čas je namenjen družini, ker imam dva majhna otroka.

Katerega dogodka se najbolj spomnite iz službe?

Spominjam se deklice, ki mi je napisala pesem z akrostihom.

Sestra Lidija, najlepša hvala za vaš čas.

Le prazne stene, vedno isti vonj,
bolečina ne mine, želim se rešiti spon.
In ko nežen glas pokliče, obriše solzo mi z oči,
besede prijazne so zdravilo, ki me hitro pomiri.

Dneve in noči dajete vse za druge,
a danes žal tako nihče ne vrača več usluge.

In ko najhujša igla zadane srce,
besede so tiste, ki zdravijo rane,
čprav sem bila tukaj le kratek čas,
spomin na vas mi vedno ostane.

Jok, smeh in solze ganile so vas,
vaša roka bila je tista, ki je obrisala obraz.

A čprav jutri bom odšla,
ne bom vas pozabila, vedite, da boste
vedno ostala moja dobra vila,
prijazna in mila.

Klavdija, 12 let

Sejemo domača semena

V mesecu marcu se prične pomlad. To je čas, ko načrtujemo delo na vrtu in razmišljamo, kaj bomo posadili in posejali. V tem mesecu pa smo izvedli tudi naš naravoslovni dan Sejemo domača semena.

Učenci so spoznavali domača avtohtona semena. To so tista semena, ki so nastala iz avtohtonega izvornega semena in niso bila načrtno žlahtnjena. To pomeni, da se pridelujejo, vzdržujejo in razmnožujejo v Sloveniji. Našim prednikom so zagotavljala varno in zdravo prehrano.

Odpri smo vrečke z različnimi semeni in si jih ogledali z lupo. Opazovali smo njihovo barvo, velikost in obliko ter jih med seboj primerjali.

Na zemljevidu Slovenije smo iskali kraje, od koder izhajajo posamezna avtohtona semena.

V lončke smo dali zemljo, jo zalili z vodo ter vanjo posadili ali posejali semena.

Tisti učenci, ki v bolnišnici niso smeli sejati semen, so jih odnesli s seboj domov, da bodo doma vzgojili nove rastline.

Zanimalo nas je, kaj je v semenu. Pripravili smo fižol, mu odstranili semensko lupino, našli pod njo dve polovici in ju previdno razmaknili. Zagledali smo zarodek, ki je bil zrašččen z obema polovicama fižola. Notranjost fižola smo tudi narisali. Pri tem smo si pomagali z lupo. Tako smo lahko bolj natančno opazovali dele zarodka.

Iz semen zrastejo nove rastline. Najprej seme kali. Proces kalitve smo si ogledali na internetu, kasneje pa smo opazovali tudi naša posejana semena. Da seme vzkali, je potrebno nekaj časa počakati. Čas kalitve pa je pri različnih rastlinah tudi zelo različen.

Oblikovali smo knjižice, v katerih so prikazane posamezne faze kaljenja fižola. Naravoslovni dan pa ni potekal le v učilnici, ampak tudi ob posteljah učencev, ki niso mogli priti v učilnico.

Minca Gale

Vrtnarjenje

S prijatelji na URI Soča smo se odpravili v vrtnarijo Šimenc. Tam smo kupili zemljo in rože. Vrtnar je bil zelo prijazen z nasveti sajenja rož. Podaril pa nam je tudi rože, saj je videl naše zanimanje za janje.

Prišli smo nazaj na URI Soča in se lotili dela. Najprej smo očistili korita, nasuli vanj novo zemljo in vanjo posadili rože.

Bili smo pozorni že pri izbiri, da so bile rastline v koritih barvno usklajene. Jaz sem se odločil za črno-rumeno kombinacijo. Ko smo rože posadili v korita, smo jih tudi zalili in postavili na okensko polico. Nekaj rož je ostalo, zato smo jih posadili v visoke grede.

Jensko resje pa so mame posadile pod okensko polico v skalnjak.

Dan je bil lep, vsem zanimiv. Skupaj smo delali in se zabavali. Čas je hitro minil ob lepem jesenskem soncu. Naslednji dan smo ugotovili, da je bil to eden izmed zadnjih, toplih jesenskih dni v tem letu.

Rocco Bubnik, 7. razred

Pionir dr. Avčin

Na kulturnem dnevu smo raziskovali, kdo je bil človek, ki je v slovenske bolnišnice pripeljal šolo. In smo ga našli. To je bil prof. dr. Marij Avčin (1913–1995).

Obisk dedka Mraza v avli Pediatrične klinike na Vrazovem trgu, sredi petdesetih let.

Svojo zdravniško službo je začel v vaseh pod Lovčonom na Hrvaškem. Kasneje je delal na najrazličnejših pomembnih položajih, bil pa je tudi predstojnik Mestne otroške bolnice. Veliko je storil za preprečevanje bolezni. Bil je pobudnik ustanovitve otroških oddelkov v večjih bolnicah po Sloveniji. Poskrbel je tudi, da so v zdravstvenih domovih zaposlili prve otroške zdravnike – pediatre.

Dr. Avčin je bil srčen človek, ki je imel zelo rad otroke. Že leta 1950 je napisal knjigo *Naš šolar*, katere vsebina govori o skrbi za zdravje in vzgojo šolskih otrok.

Dr. Avčina je zanimala tudi socialna pediatrija. Ko je šel v začetku petdesetih let v organizaciji UNICEF-a na podiplomsko izpopolnjevanje v Anglijo, se je tam srečal s šolo v bolnišnici. Ideja se mu je zdela odlična. Ko se je vrnil domov, je odšel na najbližjo osnovno šolo Ledina in zaprosil, da bi ena izmed učiteljic učila otroke v Mestni otroški bolnišnici. Tako je gospa Breda Juvančič leta 1951 postala prva učiteljica v bolnišnici. Postavljen je bil temelj naše bolnišnične šole, ki je že od leta 1958 del OŠ Ledina. V ljubljanski

Prva Mestna otroška bolnica

bolnišnični šoli je sedaj zaposlenih že 24 učiteljic in učiteljev, ki poučujejo na različnih lokacijah v Ljubljani. Bolnišnične šole pa delujejo tudi v enajstih bolnišnicah po Sloveniji.

Mojca Rogina Smith

Promet

V mesecu januarju so šolarji na oddelku v okviru projekta Comenius za naše partnerske šole pripravili kviz na temo Promet. Pripravili so ga v angleškem jeziku. Sestavljen je bil iz treh delov. V prvem delu so morali šolarji iz Bolnišnične šole St. Luc iz Bruslja ugibati, kaj je na ilustracijah, v drugem delu so reševali uganke, v tretjem pa so se vprašanja nanašala na našo maskoto – štokljo Mici, ki že potuje v Slovenijo.

Tudi tokratna videokonferenca je bila prav posebno doživetje za šolarje pri nas in v Bruslju. Lahko so se ponovno preizkusili v sporazumevanju v angleškem jeziku, pri čemer pa so bili zelo uspešni.

V naših ugankah se lahko preizkusite tudi vi.

Branka Žnidaršič

1.
Three shiny
lights on a
pole.
When the
green is here,
cars go on.
What it is?

2. Also the car needs some space this is ...

3. At the crossing roads there would be a mess without rules and a pole with red octagon head. What is this?

Dežniki

Ko nas preseneti dež, postane dežnik naš nepogrešljiv sopotnik, z malo domišljije pa tudi modni dodatek. V preteklosti so dežnike uporabljali za zaščito pred močnim soncem in ne pred dežjem. Izdelovati so jih začeli na Kitajskem. Danes se dežniki razlikujejo po barvi, materialu in velikosti.

Z otroki na oddelku smo se o dežnikih najprej pogovarjali, nato pa prebrali dve zgodbici o njih; tj. Ele Peroci Moj dežnik je lahko balon in Svetlane Makarovič Pod medvedovim dežnikom.

Potem smo se lotili risanja dežnikov, ki smo jih razstavi na hodniku.

Andreja Gumilar

Zima in poletje

Decembrski kulturni dan je bil v znamenju skupinskega slikanja. Nastali sta dve sliki; poimenovali smo ju Poletna in Zimska.

Na sliki vidim dve roži, eno sonce in pet not.

Ena roža je majhna in je rumene in oranžne barve. Druga roža je velika in je vijolične, modre, oranžne in rumene barve. Sonce je zelo veliko in je oranžnorumene barve. Note pa so srednje velikosti in so vijolično modre barve.

Slika mi je zelo všeč, ker se barve na njej ujemajo.

Ula, 4. razred

Slika predstavlja drevo.

Ima pet odtenkov modre in dva odtenka vijolične. Drevo naj bi predstavljalo zavite veje, ker obožujem zavite stvari. Modre in vijolične odtenke sem si izbrala, ker je moja najljubša barva vijolična, na drugem modra in tretjem rdeča. Rdeče barve ni, ker je barva premočna. Rdeča barva je topla barva, modra in vijolična pa sta hladni barvi.

Ker sem drevo naredila z modro in vijolično, smo jo poimenovali Zimska slika. Modra spominja na sneg.

Urša, 6. razred

Kako so ježi obirali hruške

Tobija (7 let), Patrik (9 let) in Tia (10 let) so iz stiropornih jajčk izdelovali prijazne ježke in jurčke, sova in polž pa sta nastala iz naravnih materialov.

Učenci so se z izdelki igrali in se zelo zabavali. Patrik in Tia sta si izmislila zgodbico o lačnih ježkih in jo zapisala. Patrik je zgodbi dodal še fotografije izdelkov.

1. V gozdu je živela družina Jež: oči, mami, veliki brat in dva mala ježka. Prišla je jesen. Očka je rekel: »Moramo iti po zalogo.« Odšli so iskat hrano.

5. Takrat je najstarejši brat predlagal: »Zgradimo ježkov stolp!« Super ideja! Oče jež se je postavil pod drevo. Nanj je zlezla mama, na njen hrbet pa je splezal najstarejši brat. Toda hruške še vedno niso dosegli. »Pridita, bratca!« je zaklical najstarejši brat.

Na ježkov stolp sta zdaj splezala še mala ježka in – stolp se je porušil.

Na veji je sedela sova in se hihtala: »To sploh ni hruška, ampak rumen hrastov list!«

2. Prišli so do velikega drevesa.
 »Glejte, hruška, in kako je rumena!« je zaklical najmlajši ježek.
 »Utrgajmo jo!« so klicali vsi ježki.
 »Ne, previsoko je, kako naj pride-
 mo do nje?« so se spraševali.

3.»Potresimo drevo!« Poskusili so,
 vendar jim ni uspelo.

4. Mimo je prišel polž.
 »Prosim, zlezi na vrh drevesa in
 utrgaj hruško,« so ga prosili.
 »Dobro,« je rekel polž. Lezel je in
 lezel in lezel in na pol poti zaspal.

6. Ježkov stolp pa se je zrušil
 točno na jurčke.
 Najmlajši ježek je rekel: »Saj
 nam sploh ni treba več iskati
 hrušk. Zdaj imamo na bodicah
 jurčke.«
 »O, pa res,« reče očka. »Torej
 gremo lahko domov,« reče
 mama.
 »Pa pojdemo! Adijo, sova, adi-
 jo, polž, aaaaaadddijooo in
 lahko noč!«

Počil je lonec, pravljice je
 konec!

Tudi ti poskusi izdelati svo-
 jega ježka! Bo tvoja zgodbica
 drugačna?

Navodilo:

Jajce iz stiropora prereži in
 pobarvaj. Dodaj kroglico za
 smrček, iz usnja izreži okrogla
 ušesa, iz kosmate žice izdelaj
 bodice, nalepi radovedne očke
 in že bo tvoj ježek lahko odšel
 v jesenski gozd.

V eni mali hiški

Po eni hiški
drobencljata
dve mali miški.

Za kosilo najdeta sirček
in pride še netopirček.

Skupaj najdejo ogromno hruško.
Ko jo poskušajo dobiti,
pade na miško.
In zdaj ima veliko buško.

Pridružila se jim je tudi račka
in ena majhna mačka.

Zvečer gredo vsi spat
in obiše jih
nočni škrat.

Vsi, tudi netopirček,
dobijo od njega
še en velik sirček.

Nika, 4. razred

David, 8 let

Poskakujoča mračna gozdarska pošast

Bil je Ježek Jožek,
ki v gozdu je živel.
Bil je dober možek,
tri ježke je imel.

Nekoč po hrano v gozd je šel, pa videl je polha, v kožuhu njegovem pa je bila še bolha. Pa vpraša ga ježek z nizkim glasom: »Si videl kje hrano, ti polh s stasom?« Polh pa nič ne zamuja z besedo in nekam čudno odgovori: »Kje gori?« Očitno se nista dobro sporazumela, očitno hrane oba nista imela. Kaj pa veš. Ježek po potki skače naprej: »Hej, tukaj je pa polno vej.« V temnem gozdu zdaj stoji: »Poglej jo, sovo, v travi leži. Ali je kje blizu kakšna hrana?« »Ne bodi smešen, saj nisem

vrana,« mu sova odgovori, ježek pa tiho: »Naprej se mi mudi.« Dalj kot gre v gozd, bolj se boji: »So tukaj zveri?« Potem pa se miška v grmu oglasi in k ježku pristopi v jakni rjavi: »Se bojiš zveri? Ha ha ha, no prav, smiliš se mi, s tabo bom šla.« Še minuta ne mine, že se treseta oba: »Kdo tam skaklja?« Ustavita se, počepneta v travo in opazuje ta to čudno opravilo. Ježek s tihim glasom ji reče: »Visoko v višino skače!« Miška pa, ki pametna je bila, takoj nekako boječe diplomatski odgovor mu da: »O tem sem se učila, jojmene, kako sva se zašila. To je gozdarska pošast!« »Gozdarska?« »Ja, takšna, ki skače!« »Glej,

miška, kako dolga ušesa ima.« »Ja, to je ta mračna gozdarska poskakujoča pošast.« Ježek pa: »Miška, mene je strah.« Naenkrat oba iz gozda zbežita. Med tekom se v hruško zaletita. »Poglej jo, no, ta je kot ulita!« Ježek pripomni zadihano s hruško v roki. Miška pa hitro: »Kaj so ti nenavadni zvoki?« »Jojmene, to je mračna gozdarska poskakujoča pošast,« oba v en glas zakričita in s hruško v roki domov zbežita. Nato pa se zajček iz gozda prikaže, resnično, pripovedovalec ne laže!

Lana, 9. razred

Špela, 9 let

Morski pes Anton

Morski pes je riba huda,
vse kar pred sabo vidi, zgrize in
pogrize,
ugrizne vas brez truda.

Vendar niso vsi tako hudobni,
spoznajmo zdaj morskega psa An-
tona.

Živel je morski pes Anton,
se valjal po globini
in slišal klice na pomoč.

Na skali je videl dečka samega.
Marko bilo mu je ime,
prišel je iz Pirana.

Anton ga je vprašal, kaj počne sam
sredi morja
na visoki skali,
saj naokrog je sama slana voda.

Marko je pripovedoval, da
barčico porušil mu je velik val,
strgala so se bela jadra in
barčica na dnu morja je pristala.

Morski pes je rekel Marku, naj sede
se na njegov hrbet
in zajadra dobro barko.

Tako izpolnil svojo je nalogo in
dečka popeljal je v Piran.

V pristanišču vsi Antona so slavili
in ga s slastno hrano pogostili.
Lačni pes celo barko jote je pojedel,
da s trebuhom velikim je nasedel.

Potem je moral odriniti.
Nekateri so jokali,
nekateri so mahali,
vsi pa so mu rekli,
da Piran ne bo nikoli pozabil na
Antona,
šampiona morskih valov.

Leon Poljanšek, 2. razred
Prيرهjeno po slikanici Morski pes
Anton

Daša, 20 let

Tisti ljudje

Bili so tam ljudje v meglici.
Bili so tisti, ki ušli so resnici.
Gledali so me z zlom in obupom,
utišali so temo z nemim hrupom.
Brez nežnosti iztrgali so me iz objema luči,
pregnali svetlobo in ji vzeli moči.
V hipu, ko prijeli so me za roko,
je grozna tišina obdala Zemljo.
Vpijejo po svobodi v mojem jeziku,
ki ne poznam ga, a najbližje je kriku.
Srce se razpara, saj glas je preplitek,
sesuje telo se mi lahko v večni počitek.

Taša, 13 let

Moj prijatelj France Prešeren

Živijo! Sem Karin. Povedala vam bom nekaj o pesniku Francetu Prešernu. Sem njegova prijateljica, najboljša prijateljica.

Veste, France je nesrečno zaljubljen v Primičevo Julijo. Veste, veliko si zaupava in vedno govori o svoji simpatiji. Pravi, da ga vedno, ko gre na lep kraj, vse spomni na prelepo Julijo. Skoraj vse pesmi posveča samo njej.

Nekoč je izvedel, da bo ples pri Ljubljanici in da bo tam tudi Julija. Težko sem ga prepričala, naj gre tja. Ko sva prišla, sem mu rekla: »Pojdi jo prosit za ples, pojdi. Kakšen moški pa si, da si ne upaš vprašati punce niti za ples!« Odšel je in jo prosil, čez tri minute pa se je že vrnil nazaj in rekel: »Zavrnila me je. Vsa ta ljubezen do nje je zaman. Sploh ne vem, kaj naj si mislim.«

Odšel je domov. Sledila sem mu. Opazila sem, kako si je v kozarec natočil medico. Rekla sem mu: »Pa menda ne boš kar odnehal, glej, še veliko rib je v morju.« Ko sem to povedala, je bil še bolj žalosten.

Veste, kaj je naredila njegova mama? Poiskala mu je ženico Ano. Zdaj se France dela, kot da jo ljubi, a je v resnici sploh ne mara. Sicer je ne sovraži, a tudi ljubi ne. V svojem življenju je zelo nesrečen.

Karin, 12 let

Ana, 19 let

Nadaljevanje Urške (A. Rozmana Roze)

Le hitro odplavala sta iz morja
in stekla na kopno, kjer stal je motor.
Hitro sta se odpeljala
in šla sta v raj, kjer čakal ju je maj.

Luka, 3. razred

Nadaljevanje Prešernovega Povodnega moža

Ko je Urška padla v Savo, jo je tok reke odnesel do tja, kjer se Sava in Drava združita. Tam je imel povodni mož svoje kraljestvo. Urška je bila cela začudena. Povodni mož ji je razkazal celo svoje kraljestvo, ampak Urška se je naveličala biti tam. Hotela je nazaj v Ljubljano. Povodni mož ji tega ni dovolil. Urška je tako pogrešala Prešernove pesmi, da je kar umrla.

Uroš, 5. razred

Luka, 16 let

Valentin, 17 let

Ljubljana, 5. 2. 2014

Dragi France!

V šoli se že cel dan pogovarjamo o tebi. Izvedeli smo veliko zanimivega o tvojem življenju in delu. Slednje spoznavamo pravzaprav vsak dan. Zanima nas, kje si dobil idejo za Zdravljico. Mi smo danes polni pesniškega navdiha. Napisali smo pesem, ki jo namenjamo tebi. Upamo, da ti bo všeč.

Ej, France

FRANCE, FRANCE,
RAD SI NAS IMEL, SLOVENCE.
A ODŠEL SI DALEČ STRAN.
NAVDIHUJEJO NAS TVOJE PESMI
CEL ŽE DAN.
EJ, FRANCE.
PRIŠEL JE ŽE ČAS,
RES NAJ BO RADOSTEN ZA NAS.
EJ, FRANCE,
ŠOLARJI TI MAHAMO V POZDRAV.
EJ, FRANCE,
RIMAMO BREZ TEŽAV.
EJ, FRANCE,
NAUČIL SI NAS RES VELIKO, ZATO ZATE IZ
BOLNIŠNIČNE ŠOLE SPOŠTLJIV POZDRAV.

Veseli šolarji Bolnišnične šole na URI Soča

»Učenka je kot iz topa izjavila Adam in Eva.«

Intervju z učiteljico Marto

Karlo, 9 let

Vam je vaša služba všeč?

Ja, mi je, rada delam z otroki.

Koliko let ste že v tej službi?

Že polnih 30 let.

Kdaj ste se nazadnje prestrašili?

Zvečer sem se prestrašila lastne sence.

Ali se vam je zgodilo kaj smešnega?

Učenka sem vprašala, če ve, kdo je bil prvi človek na Luni. Učenka je kot iz topa izjavila Adam in Eva.

Kaj naredite, če so otroci poredni?

Ne poznam nobenega porednega učenca, samo take s težavami.

Kaj naredite, ko so otroci pridni?

Vesela sem in veselim se z njimi.

Kaj radi delate v prostem času?

Vrtnarim, berem, se igram z vnukinjama, se potepam s kolesom ...

»Služba mi je zelo všeč zaradi otrok.«

Intervju z medicinsko sestro Metko

Kako vam je ime?

Metka.

Vam je služba všeč? Zakaj?

Služba mi je zelo všeč zaradi otrok.

Kaj naredite, če so otroci poredni?

Skušam jih umiriti s pogovorom, drugače gredo v svojo sobo.

Ali se vam je zgodilo kaj smešnega?

Ja, je. Kadar pridejo rdeči noski, se skupaj zabavamo.

Kako si pomagate, da ponoči ne zaspate?

Že dolgo ne delam nočnih, ker imam doma dojenčka. Sicer sem veliko brala, jedla in gledala otroke, ko so spali.

Kdaj ste se nazadnje prestrašili?

Nazadnje me je prestrašila deklica, ki ni upoštevala pravila, da se drugih ne dotikamo.

Novinarji: Luka, Tim, Denis, 4. razred, in Martin, 5. razred

Lea

Moje domače živali

Imam ribe, psičko Mio in mucka Luna.

Psička Mia ima svoj prostor v spalnici, kjer ima svojo posteljo. V jedilnici ima vodo, hrano in priboljške. Vsak dan jo peljem na sprehod, da gre lulat in kakat. Pred petimi tedni je imela operacijo in je zdaj zelo uboga. Stara je osem mesecev.

Mucek Lun je star približno 7 let. Je zelo močen in po navadi zelo rad spi pri meni. Včeraj je prišla na obisk mami. Povedala mi je, da Mia in Lun doma hodita v mojo sobo, ker me zelo pogrešata. Ko bom velika, bom imela samojeda.

Natalija, 8. razred

My pet

Hello guys! Today I'm going to present my chinchilla Jack. He is black, grey and white. He literally eats everything he sees. His favourite meal is probably nuts. If he's dirty, he goes in a bath full of special sand. My chinchilla is three years old, which is 15 in human age. He is 15 cm tall and very fat. Everybody in the family loves him. Sometimes me and my sister make him clothes from old fabric, but Jack doesn't like them very much. He lives in a big cage full of fun stuff, and he loves jumping around. He also steals from the drawer with his food, but really don't like it when he does that. So when he does it, I don't give him any treats. So that is my pet. I hope you enjoyed reading about it.

Eva, 7. razred

Matija, 7 let

Uganke

Zvonček v uri zapoje.
Takrat si s taco oči pomane,
dvigne rep in hitro vstane.
Kdo je to?

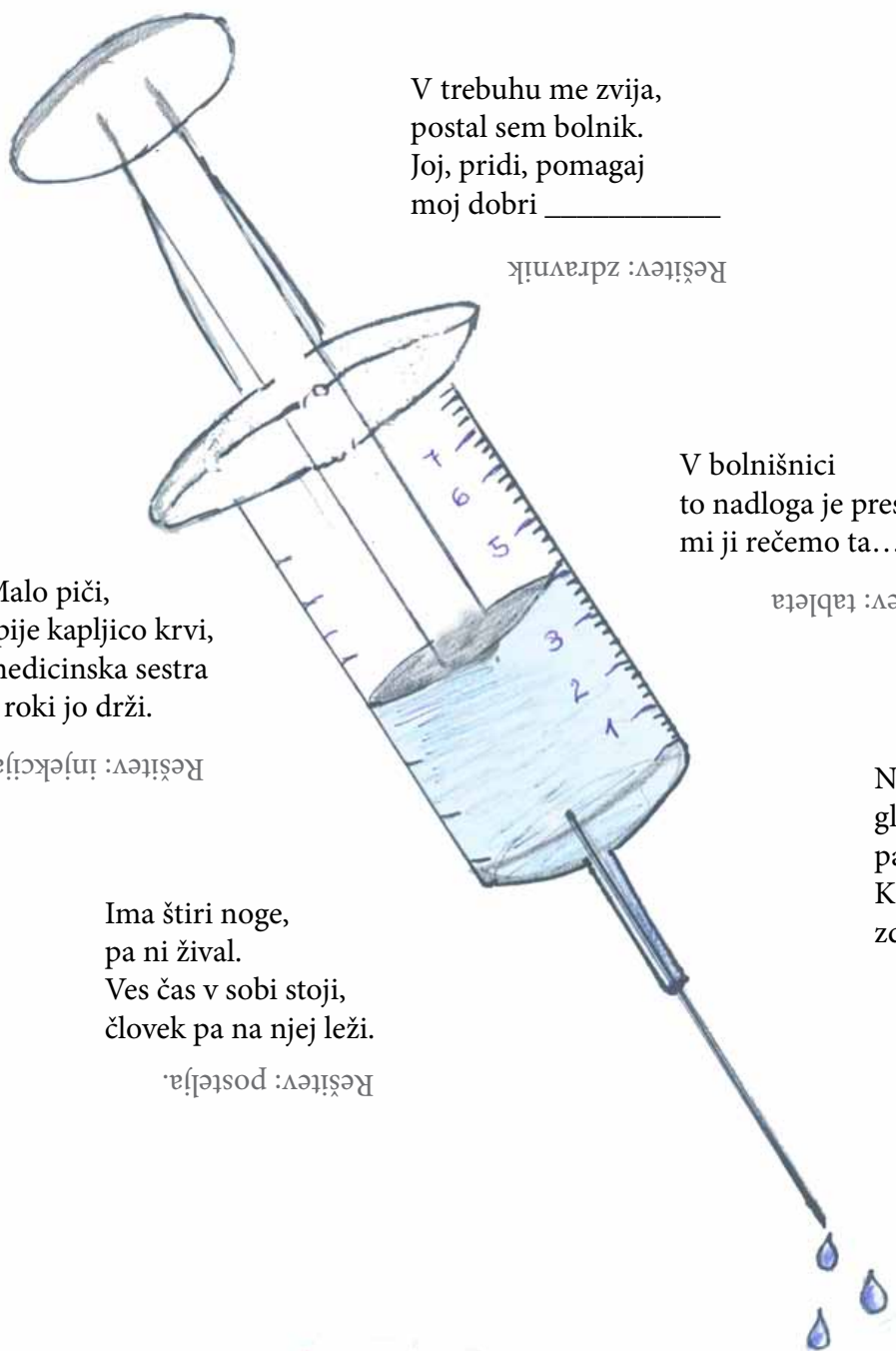
Nika, 4. razred

Rešitev: Maček Muri!

Kdo je sedel na mojem stolu?
Kdo je jedel mojo kašo?
Kdo je spal v moji postelji?
V kateri pravljici deklica stopi v
hiško sredi gozda, si postreže z
večerjo, sedi na stolih in počiva v
posteljah medvedkov?

Domen, 4. razred

Rešitev: Zlatolaska in trije medvedi!

V trebuhu me zvija,
postal sem bolnik.
Joj, pridi, pomagaj
moj dobri _____

Rešitev: zdravnik

Malo piči,
spije kapljico krvi,
medicinska sestra
v roki jo drži.

Rešitev: injekcija

V bolnišnici
to nadloga je presneta,
mi ji rečemo ta...

Rešitev: tableta

Ima štiri noge,
pa ni žival.
Ves čas v sobi stoji,
človek pa na njej leži.

Rešitev: postelja.

Nad bolnico leti,
glasno brenči,
pa čmrlj ni.
Kaj je to, kaj se ti
zdi?

Rešitev: helikopter

Tim in Denis, 4. razred

Pesem Ani

Ana v meni se je porodila,
Novi drugi jaz mi je ponudila,
Obljube mi dala za lepo postavo,
Razum pa mi vzela je in trezno glavo.
Enota za srečo postale so kile,
Ki po glavi mi niso rojile,
Srečo pomeni mi gram manj na vagi
In hrana prej slastna se strašno mi gabi.
Jesti postane mi smrtni greh,
Ana prepričala me je na mah, češ,
Ni ti potrebno jesti kalorije,
Enako s športom sprostiš energije.
Res sva na pot se to skupaj podali,
Vadba in športi so roko nam dali,
Odbili odvečne moje smo kile,
Z njimi pa mišice so se izgubile.
Ana bila je čim bolj vesela,
**zato smo vsi skupaj stopili v boj,
četudi se bitka je komaj pričela,
Ani bo kmalu ukazano: stoj!**

Adriana, 3. letnik

Ljudje kot ...

Ljudje kot ribe smo,
gor in dol in levo in desno plujemo
po vihnem morju našega življenja.

Ljudje kot ptice smo,
v sanjah po zraku letimo,
na zeleni veji se smejimo.

Ljudje kot žuželke smo,
delovni smo kot čebele,
leni kot murni
in glasni kot petelini.

Katja, 9. razred

Maja, 13 let

Samota

Predstavljal si ga je. Gledala ga je, čeprav ga ni bilo v njeni bližini. Z vsemi napakami se ji je zdel tako popoln. Vedela je, da to še zdaleč ne drži. Res je bilo samo v njeni glavi. Njene misli so bile zbegane. Je bilo to res to? Je bil to tisti trenutek v življenju, ko lahko ponosno rečeš, da imaš nekoga res rad? Misli so ji begale. To, kar so počele že vso njeno življenje, begale. Tja in nazaj in tja in nazaj. Kako lahko do nekoga čutiš toplino, če je ne moreš niti do sebe? Bila je sama. Bila je sama s seboj. Takrat je ugotovila, da je pravzaprav iskala toplino. Če vedela, kako lahko najde nekoga, ob katerem bi začutila ta prijeten občutek, bi to storila. Ampak ni imela nikogar. Imela je le sebe, samo. To je bilo vse.

Jenn, 9. razred

Življenje

Zakaj bi žalovali za tistim, kar je mimo?
Zakaj bi se predali?
Raje novemu sledimo.
Življenje teče, kakor
ura brez kazalcev,
saj to je vendar igra,
igra brez kazalcev.
Vsak si svojo pot utira,
a življenje nas zavira,
kot da ni dovolj nemira.
Zato moramo se zbrati,
kot ekipa delovati.
Saj življenje je prelepo
in z dobrotami odeto.
Če skupaj se držimo,
na vse slabo pozabimo.

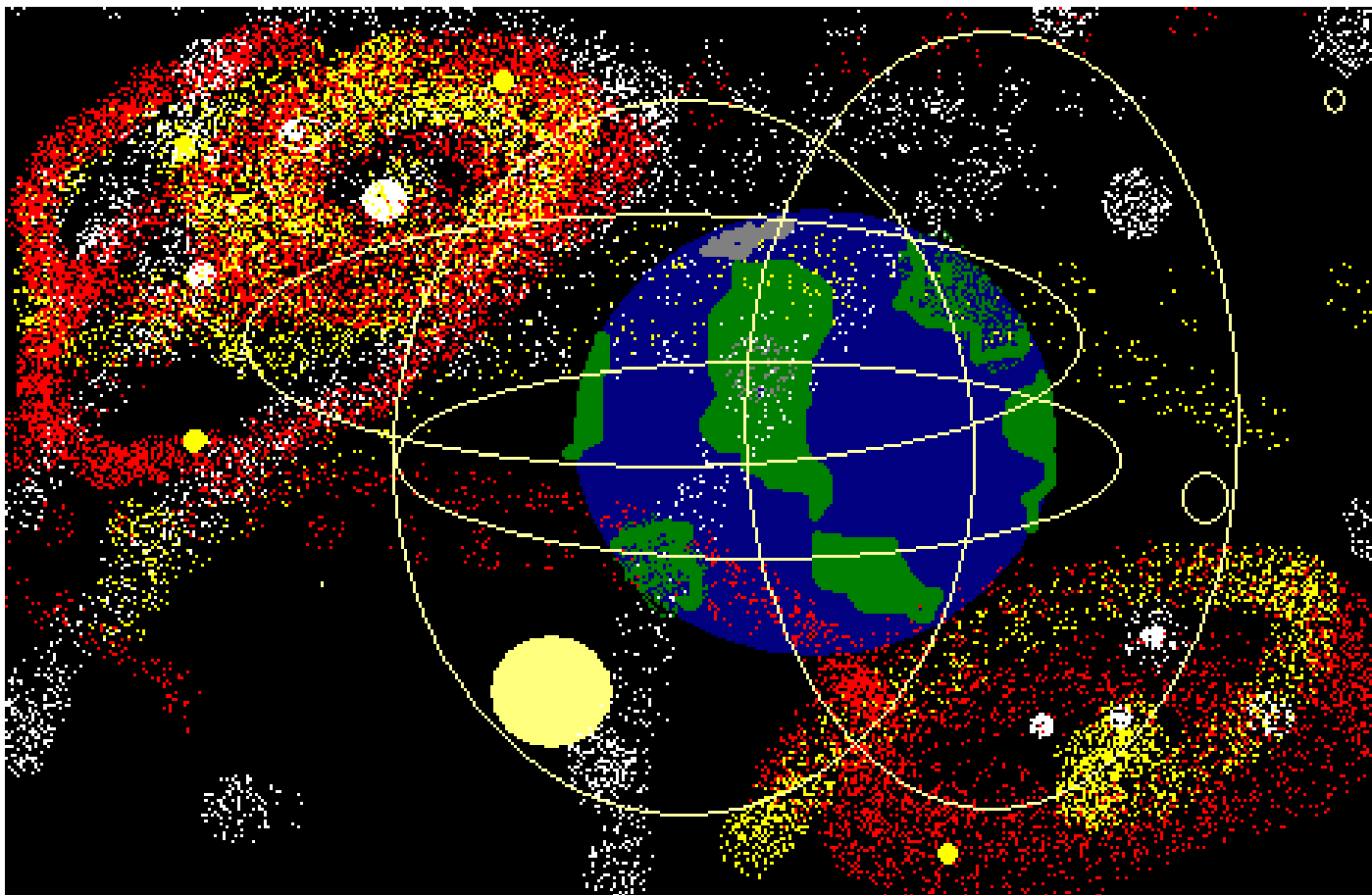
Taša, 13 let

Ivana, 3.razred

Positive thoughts (Pozitivne misli)

1. *Do what makes you happy.* (Delaj, kar te veseli.)
2. *Stay strong when things fall apart.* (Ostani močen tudi, ko se vse sesuje.)
3. *The most important thing is to stay positive.* (Najpomembnejša stvar je, da ostaneš pozitiven.)
4. *Negativity isn't the way to go.* (Negativnost ni prava pot.)
5. *Smile more, eat some chocolate.* (Smej se več, pojey nekaj čokolade.)
6. *Smile today, cry tomorrow (read this every day).* (Smej se danes, jokaj jutri (preberi to vsak dan)).
7. *Stay close to anything that makes you glad that you're alive.* (Obdrži vse, zaradi česar si vesel, da si živ.)
8. *Dear whoever is reading this, you're beautiful.* (Dragi kdorkoli, ki to bere, lep/-a si.)
9. *I hope something good happens to you today.* (Upam, da se ti danes zgodi nekaj dobrega.)
10. *Life isn't about waiting a storm to pass. It's about learning how to dance in the rain.* (Smisel življenja ni, da čakaš, da nevihta mine. Smisel je, da se naučiš plesati v dežju.)
11. *If you give up, it's over. But if you don't, the day will come when you'll be glad you didn't give up.* (Če obupaš, je konec. Če pa ne, bo prišel dan, ko boš vesel, da nisi obupal.)
12. *You deserve to be happy.* (Zaslužiš si biti srečen.)
13. *You're doing better than you think you are.* (Boljše ti gre, kot si misliš.)
14. *Even the darkest night will end and the sun will rise.* (Celo najtemnejša noč se bo končala in sonce bo vzšlo.)
15. *Tomorrow will be better.* (Jutri bo bolje.)
16. *Love yourself.* (Imej se rad.)
17. *Be who you want to be, not what others want to see.* (Bodi, kar ti hočeš biti, ne kar drugi hočejo videti.)
18. *Life is beautiful.* (Življenje je lepo.)

Miha, 13 let

Iz planeta na planet

Iz planeta na planet
iskal te bom do konca galaksije.
Četudi stane me vida,
da gledam v tvoje svetle zvezde.
Brez ladje plaval bi po temini,
četudi to usodno bi bilo,
da se rešim te bede.
Zlomljeno srce je modno.
Mojega lahko iztrgaš iz kostenih
prsi,
če le prideš blizu –
podarim ti vse moje misli.

Jaka Juhant

Slika

Gledam tvojo sliko in sprašujem se,
kaj ti sploh pomenim, ali ljubiš me.
Slika črno-bela opazuje me.
Pravi, da si tam, ampak ne oglasiš se.
Osamljeno se počutim, ko vidim, da te ni.
Vsa barva, kot na tvoji sliki, na svetu mi zbledi.
Svet je nem in prazen, kot slika brez barvil.
Ne vem, kaj naj še rečem, zato raje molčim.

Taša, 13 let

Umazanija

Boli, a ne jočem.
Skeli, a to hočem.
Zakaj?
Kdo imel pravico mi je vzeti
sanje, upanje, željo še živeti?
Morda smo vsi le mrtvi poeti,
ki skozi neme stihe objokujemo lastno bedo.
Želim si umreti,
čeprav že zdavnaj ubil si me ti,
da nimam več po kom hrepeneti.
Razgaljam se,
razkrivam belo kožo čisto,
ki zakriva umazanijo v meni.
Spustim te vase,
da me znova umažeš, pohabiš, ubiješ.
In ko noč se utaplja v rdečem vzhodu,
vso mojo umazanijo spet razkriješ.

Neja Kutin

Maska

Ko se zbudim, sanje za hip preletim.
Nato igra se začne.
Tisti, ki otrok več ni, masko dobi.
Masko ima, kdor si obraz zakriva.
Tujec, znanec.
Tudi sošolec, sodelavec.
A najhujša je maska v družini;
za očeta, mater, ženo in moža,
za sestro ali brata.
In ko maske več se sneti ne da,
takrat je tudi tvoj jaz izgubljen.

Katja, 9. razred

Klara, 8. razred

Nevihta

Gniloba me razžira
huje kot kislina,
ki pronica na kožo.
Razjede zunaj se skrijejo pred tistimi,
ki jih nosim v sebi.
In vse bi dala,
da ne imela bi modric na srcu.
Dala bi ti bolečino,
ki si mi jo zadal.
A nanjo se opiram,
z njo se hranim.
Morda drugače nisi znal?
Strele v glavi napovedujejo
nevihtne misli,
tiste, ki se jih tako bojim.
Kako naj jih utišam?
Z vnovično zlorabo hranim se iz dneva v
dan
in vedno bolj dvomim,
da si ti tisti, ki je bolan.

Neja Kutin

Le še ti

Prazne besede. Odpiram oči.
Vse, kar vidim, si le še ti.
Želim si, da to se zgodi,
ker moja misel si le še ti.
Le še ti si ostal na tem svetu,
z mano, v mislih na tem planetu.
Prosim, ostani. Ne odidi.
Ne pusti me same,
saj se odpirajo rane,
rana za rano,
kjer najbolj boli.
Skupaj za vedno – ni je večje laži.
Še več želim si doživeti s teboj,
a vem, da nikoli ne bo, kot bilo je
nocoj.

Eva, 1. letnik

Heroj

Liza, 13 let

Nekega dne je mladi heroj hodil po madridskih ulicah in opazil nevarnost. Takrat je hitro pohitel v temno ulico in se preoblekel v SUPERBOYA.

Superboy je hitro odletel na kraj, kjer so oropali banko. V minuti je prišel v banko in hitro počistil »smeti«. Deklica v banki se mu je zahvalila, ker ji je rešil življenje. Vrnil se je domov in šel v službo. Superboy (ali po domače James) je bil čisto vsakdanji človek, a je imel le nadnaravno moč. Nekega dne je padel v luknjo, ki to ni bila. Bil je predor, na koncu katerega je svetila luč. Ko se ji je približal, je spoznal, da je bila to modra kislina. Ko se je vrnil domov, je padel v nezavest. V nezavesti je bil tri dni. Ko se je prebudil, je imel popolnoma drugačne mišice, prav tako pa je videl tudi brez očal. Naslednjega dne je bil na zabavi, na kateri je naredil luknjo v strehi. Po zabavi je ugotovil, da ima res super moč ... to sem bil jaz in sem se poimenoval SUPERBOY.

Madrid potrebuje junaka, zato sem se odločil, da bom to jaz.

Jure, 6. razred

Učiteljici Ireni

Irena, učiteljica naša,
Razlaga matematiko odlično –
Enačbe videti so kar mično.
Neznanja nikdar ne prenaša
In vedno te potence vpraša,
da v glavi ne nastane kaša.

*Kaja, Tinkara, Behare,
8. razred, in srednješolka Petra*

Bled

Bled je kraj na severozahodnem delu Slovenije, obdajajo ga hribovja in gorovja. Največji planoti sta Pokljuka in Mežakla, ki sta porasli z iglastim gozdom. Ima jezero, na katerem je majhen otoček s cerkvico. Kako je otoček nastal, govorijo različne zgodbe. Poleg otočka ima tudi grad, ki stoji na visoki skali ob jezeru.

Bled je turistična znamenitost. Ogledujejo si ga turisti z vsega sveta. Ima veliko hostlov, hotelov, apartmajev in restavracij. Najbolj znana je blejska kremna rezina.

V poletnem času se lahko osvežimo v Blejskem jezeru, pozimi pa se sankamo ali pa obiščemo adrenalinski park na Straži. Ker naše mesto obdajajo hribovja in gorovja, se lahko turisti odpravijo tudi na planinarjenje. Poleti je okoli jezera tudi veliko tekaških maratonov, ogledamo pa si lahko tudi veslaške regate, saj naši najboljši veslači prihajajo prav z Bleda.

Pozimi drsamo v ledeni dvorani, smučamo na Straži, lahko pa obiščemo pravljичno deželo v Zaki (drsanje, tek na smučeh, večerni pohodi po snegu).

Opisala sem vam Bled, ki je med najlepšimi kraji v Sloveniji in svetu.

Tara, 8. razred

Slika: bledtours.si

Senožeče

Že od rojstva živim v majhni vasi Senožeče. To je majhno naselje, ki se razprostira med Divačo in Razdrtim. Senožeče leži na nadmorski višini 573 m in šteje kar 611 prebivalcev.

Skozi Senožeče vodijo pomembne poti iz smeri morja v notranjost. V pisnih virih se kraj prvič omenja že v 12. stoletju, saj se je hitro razvijal predvsem zaradi furmanstva. Precej zgodaj je pridobil trške pravice, pomembno pot, ki so jo imenovali tudi cesarska, pa je varoval grad, ki se je nahajal nad vasjo. V Senožečah je bila zaradi razcepa dveh cest v smeri proti Tržaškemu zalivu dolgo časa pomembna mitnica, v 15. stoletju oglejskih patriarhov, kasneje pa grofov s Kranjske. Vas je v sredini 16. stoletja dobila tržne pravice, v obdobju avstro-ogrske monarhije pa je bilo tukaj okrajno sodišče. Nekdaj so bile Senožeče poznane po velikih živinskih in lesnih sejmih. Nad naseljem se je dvigal grad, od katerega se danes vidijo le še razvaline. Ko se je razvila železnica, je ta peljala mimo kraja, zato ni mogel gospodarsko napredovati. Nekje na sredini 19. stoletja je začela obratovati pivovarna Adria, vendar je ta

po prvi svetovni vojni propadla. Mitnica iz začetka 13. stoletja spominja na promet, ki je nekdanj potekal skozi Senožeče. V njej so mestni gospodje pobirali davek za tovorjeno blago. V tem obdobju so nastajale tudi mnoge furmanske gostilne, razcvetela se je obrtna dejavnost, odvijali so se številni sejmi. Po vojni je kraj dobil manjšo tekstilno tovarno in obrat za avtomobilske dele.

Na manjši vzpetini stoji cerkev sv. Jerneja. Pisni viri jo prvič omenjajo leta 1445, posvečena pa je bila leta 1613. V prvi polovici 18. stoletja so ji prizidali zakristijo in kapeli, ladja pa je bila obokana v 19. stoletju. V cerkvi so najlepší baročni oltarji, zunaj nje pa uspevajo mogočne lipe.

Na grajski vzpetini se nahaja dvorec. Sezidati ga je dal knez Ferdinand Porzia. Tukaj naokrog je zelo lepo. Človek se lahko sprehodi in umiri. Od sredine 19. stoletja naprej je bilo v zgradbi okrajno sodišče, davčni urad ter gozdni inšpekcijski urad knezov Porzia. Leta 1906 naj bi knez Ludvik Porzia dvorec prodal na dražbi, kupil pa naj bi ga Karel Lenassi, kasnejši župnik v Dolnji Košani. Dvorec je kasneje podedovala Ana Biščak, ki je bila Lenassijeva nečakinja. V času med prvo svetovno vojno

so bili v njem begunci iz Galicije in vojaki, potem pa sta ga kupila kmeta iz Dolenje vasi in ga pustila propadati.

To je le kratek del iz zgodovine našega kraja. Predstavlja znamenitosti, ki si jih je še danes mogoče ogledati. Sicer pa naš kraj ni bogat, saj ima le eno majhno trgovino, pošto, osnovno šolo in dve tovarni. Opisala sem kraj, od koder prihajam in ga imam zelo rada.

Aleksandra, 8. razred

Izgubljena ura

Med poletnimi počitnicami se sem s starši dogovorila, da lahko med tednom odidem s prijateljico na morje. Ko sem jo poklicala, je tudi ona vprašala starše za dovoljenje, potem pa sva lahko šli. Bili sva zelo veseli, da bova en teden preživel skupaj.

S prijateljičinim očetom sva se odpravili na pot. Peljal naju je v Izolo taborit. Spali smo v šotorih, kar je bilo zame prvič. Najbrž pa tudi zadnjič, saj ne maram žuželk. Ko smo prispeli v Izolo, smo najprej jedli, potem pa sva s prijateljico odšli na lov za fanti. V bistvu tega nisva počeli prvi dan, ker smo bili vsi precej utrujeni, naslednje dni pa je bilo dogajanje na morju kar pestro in razburljivo.

Ko je nastopil čas, da se vrnemo domov, sem ugotovila, da sem izgubila uro. Dobila sem jo za 14. rojstni dan. Preden sem jo začela iskati, nisem mogla zadrževati solza. Zelo sem jokala. Prijateljičin oče je poklical moje starše ter jim povedal, da bomo ostali še kakšen dan na morju, ker sem izgubila uro. Za trenutek sem pomislila, da so mi jo ukradli, ampak se mi je to zdelo skorajda nemogoče. Povsod smo jo iskali, a uspeha ni bilo. Vso noč sem mislila nanjo.

Med vožnjo proti domu sem ves čas premišljevala o tem, kaj mi bo rekla mama, ki mi je kupila uro. Malo me je bilo strah, da bo jezna. Ko smo prispeli domov, je bila mama videti vesela. Rekla mi je, naj grem pogledat v kuhinjo, ker me nekaj čaka na mizi. Takoj sem zdrvela tja. Na mizi pa sem zagledala popolnoma enako uro, kot je bila tista, ki sem jo izgubila. Zelo sem se je razveselila. Objela sem mamo in ji obljubila, da bom bolj pazila na svoje stvari.

Taja, 9. razred

Počitnice

Zazvoni šolski zvonec
in šole je konec.
Učenci domov hitijo
in torbe v kot letijo.

Dijaki postali so divjaki,
ki posedajo ob mlaki,
dijakinje so se lenarjenju na soncu prepustile,
da bi rjavo polt dobile.

Filip, 2. letnik

Hana, 8 let

Hobi

Sem Matej iz Žubine, majhne vasi pri Trebnjem. Star sem 14 let in se rad ukvarjam s programiranjem in izumljanjem novih stvari na tehnološkem področju. Imam starejšega brata, s katerim sva dobra prijatelja. Večkrat skupaj s kvadrokopterjem snemava pokrajino iz zraka. Kvadrokopter je model helikopterja s štirimi propelerji. Trenutno uporabljava model TBS Discovery PRO. Vse posnetke objavljava na <http://www.youtube.com/user/PyloGroup> in na najini spletni strani <http://www.pylo>.

Matej, 9. razred

Preživetje v naravi

Med lanskimi počitnicami sva se s sestrično odločili, da se bova odpravili na taborjenje. Na začetku sploh nisva vedeli, kaj naj vzameva s seboj. Vedeli pa nisva niti, kam naj greva.

Najprej sva poiskali velik nahrbtnik in šotor. Verjetno sva iz omare potegnili največji šotor, kar jih imamo doma. Potem sva morali poiskati primerna oblačila, saj nisva vedeli, kakšno bo vreme. Na koncu sva si pripravili še veliko zalogo hrane, saj sva se odpravljali v divjino. Ko sva končali s pakiranjem, sva poiskali najini kolesi in se odpravili na pot. V bistvu sploh nisva šli daleč, ampak je bilo to le nekaj kilometrov v stran od doma. Ko sva v naravi našli primeren prostor, sva začeli postavljati šotor. Pri tem sva se zelo mučili, a nama je uspelo. Zvečer sva si pripravili slastno večerjo, s katero sva proslavili najin taborniški podvig. Ker sva bili precej utrujeni, pa sva takoj po večerji zaspali.

Zgodaj zjutraj sva se začeli pripravljati na novi dan, a naju je pri tem zmotili grmenje. Mislili sva, da naju nevihta ne bo ujela, zato sva pogumno nadaljevali z najinim delom. Okrog šotora sva kopali jašek za vodo. Naenkrat pa sva zaslišali močno grmenje. Vedeli sva, da bo kmalu začelo deževati. Hitro sva začeli pospravljati in šlo nama je dobro od rok. A naju je nevihta vseeno presenetila in v trenutku sva bili premočeni od nog do glave. Ko nama je končno uspelo vse pospraviti, sva se v nalivu vrnili domov.

To je bil najin prvi pustolovski izlet med počitnicami, hkrati pa tudi zadnji, saj se nisva hoteli več prepuščati vremenskim presenečenjem.

Samanta, 9. razred

Kaj je moja sanjska služba?

Na to je zelo težko odgovoriti, sploh pri teh letih. Sem osmi razred in nimam pojma, na katero gimnazijo in fakulteto se bom vpisala. Ne vem še, kaj bom počela v življenju.

Že od nekdanj pa me veseli ples, ki pa mi ne gre najboljšo. Rada plešem, kadar sem sama. Če me kdo gleda, pa čisto zmrznem. Torej ples odpade.

Lahko bi sledila očetovim stopinjam in postala učiteljica elektrotehnike. Rada delam z otroki, vendar ne maram matematike, ki pa je pri tem poklicu zelo pomembna.

Da bi sledila maminim stopinjam in postala učiteljica nemščine in angleščine, tudi ne gre. Mešam namreč oba jezika in imam pri tem veliko težav.

Rada bi imela podjetje in bila direktorica. Če gre vse po sreči, prinese veliko denarja, vendar nerada ukazujem ljudem. Ne vem, kaj bom, vendar imam še veliko odprtih možnosti in dosti časa za razmislek.

Talija, 8. razred

Špela, 12 let

Kako izuriti svoje starše?

Prepričani sva, da nam starši kdaj pa kdaj parajo živce. Bi želeli to spremeniti? Če s tem soglašate, preberite in shranite naslednje napotke.

1. Žepnina

Vsi bi želeli imeti višjo žepnino, a to včasih zaradi proračuna staršev ni mogoče. Če je problem v proračunu, poskusite denar zaslužiti sami. Če pa imate malce bolj stroge starše, pa jih prepričajte z naslednjimi nasveti.

Prvi nasvet: s starši naredite pogodbo

Dogovorite se, da boste vsak dan opravili eno hišno opravilo. Ko ga boste opravili, naj vam starši za opravljeno delo plačajo. Prvi dan naj vam dajo določeno vsoto, vsak naslednji dan pa enkrat več. Primer: prvi dan naj vam plačajo 20 centov, naslednji dan 40 centov, tretji dan 60 centov ... Tako boste vsak dan zaslužili enkrat več. Na koncu boste zaslužili celo premoženje!

Drugi nasvet: staršem dokažite, da ste vredni višje žepnine. Bodite pridni, skrbni in odgovorni.

Tretji nasvet: pomagajte si s prijateljem.

Domov povabite prijatelja, ki mu starši zaupajo. Prijatelj naj načne pogovor o tem, da bi rad šel z vami po nakupih. Vendar naj prej ve, da prejimate premalo žepnine. Nato naj vaš prijatelj pove, da to ni pošteno, da dobivate tako malo denarja ...

2. Zabave

Vsi si kdaj pa kdaj želimo, da bi šli na nočno zabavo. Tukaj so nasveti, kako omehčati starše, da vam dovolijo izhod.

Prvi nasvet: dokažite, da ste vredni zaupanja.

Drugi nasvet: delajte domače naloge, bodite pridni v šoli in doma, sodelujte pri hišnih opravilih ... ali pa spet uporabite trik s prijateljem.

To je za zdaj vse in se še slišimo!

Liza in Teja, 8. razred

A puma from Africa

I like Africa, a country and town.
There lives a lion, the king of animals.
I like puma, it is a fast animal
Then I see cheetah, it is faster than a green car.
Let's go to the African sea
There are sharks who dance with me.
Then I play football with an African football star.
Then I buy a good green car.
Then I am going with a tiger for a drink.
The tiger drinks juice and eats hamburgers and French
fries.

Leon, 7. razred

Erik, 7 let

Sladkorna bolezen v dvojiškem sistemu

Na kratko bom predstavila sladkorno bolezen. Najpomembnejše besede bom zapisala v računalniškem zapisu. To pomeni, da bom te besede napisala z 0 in 1. Vsaka črka bo zapisana s petimi znaki (npr. A-00001, B-00010), ki so podani v legendi. Poskušaj jih razvozlati in sestaviti celotno zgodbo.

Sladkorni boleznj s tujko pravimo tudi 001010101000 0010001000110101010011010011.

Poznamo dva tipa sladkorne boleznj: tip 1 in tip 2. Pri tipu 1 zdravimo sladkorno bolezen z 01010011111001

1101100110101010011111, to snov si vbrizgamo v telo s pomočjo injekcije ali 0101001111100111011001101 0101001111100110110010000 0010010010100010000 1011010110000110.

Povišanemu sladkorju v krvi pravimo 010010101010 00100110100100100001101010100110000110011100 10100101100001, prenizkemu pa 0100101010100011 00000100001101010100110000110011100101001011 00001.

Sladkorčica, 15 let

Pomoč: abeceda v dvojiškem sistemu

A 00001	E 00110
B 00010	F 00111
C 00011	G 01000
Č 00100	H 01001
D 00101	I 01010
J 01011	O 10000
K 01100	P 10001
L 01101	R 10010
M 01110	S 10011
N 01111	Š 10100
T 10101	
U 10110	
V 10111	
Z 11000	
Ž 11001	

Juš, 9 let

»In meni je šlo tako na smeh, da sem šla hitro ven iz sobe, potem sem se pa krohotala na hodniku.«

Intervju z učiteljico Darjo

Mi smo novinarji časopisa Utrinki in imamo za vas nekaj vprašanj.

Vam je vaša služba všeč? Zakaj?

Ta služba mi je zelo všeč, to pa zato, ker tukaj spoznam ogromno zanimivih otrok.

Koliko let ste že v tej službi?

V tej službi sem pa že kar 23 let.

Kdaj ste se nazadnje prestrašili?

Hhh. Prestrašila sem se nazadnje, joj, a veste, da ne vem. Prestraši se me zelo hitro in prestraši me vsak otrok, ki ima kakšno dobro idejo za strašenje. Kdaj se je pa to nazadnje zgodilo, pa res ne vem. Zgodi se velikokrat. Res sem strašljiva.

Ali se vam je zgodilo kaj smešnega?

Jaaa, zelo veliko smešnih stvari se mi zgodi. Tista, ki se je vedno spomnim kot najbolj smešne, je ta, da mi je enkrat en deček, ki je bil zelo hud name, rekel: »Veš kaj, ti si pa čisto taka, kot ena grda rdečedlaka kokoš.« In meni je šlo tako na smeh, da sem šla hitro ven iz sobe, potem sem se pa krohotala na hodniku. Rdečedlaka kokoš.

Kaj naredite, če so otroci poredni?

Moji otroci niso nikoli poredni. Jaz imam vedno najboljši razred in najboljše otroke.

Kaj naredite, ko so otroci pridni?

Takrat jih pa pohvalim in jih nagradim in jim čestitam in si želim, da bi tako ostalo.

Kaj radi delate v prostem času?

V prostem času se pa rada sprehajam. Rada tudi spim.

Hvala, da ste odgovorili na naša vprašanja. Nasvidenje.

*Novinarji:
Luka, Tim in Denis, 4. razred,
in Martin, 5. razred*

Priporočamo ...

... **POZOR!** Pri branju naslednje vsebine obstaja velika nevarnost, da boste postali lačni ...

Palačinke z:

- nutelo in banano,
- limono in sladkorjem,
- skuto in višnjami,
- špinačo in sirom,
- gobami in gorgonzolo,
- ocvirki in kislim zeljem,
- čevapčiči in kajmakom,
- belo čokolado in kokosom,
- pašteto,
- karamelo in lešniki.

Dober tek!

Skupina Prežvekovalnih smrkcev, 6–15 let

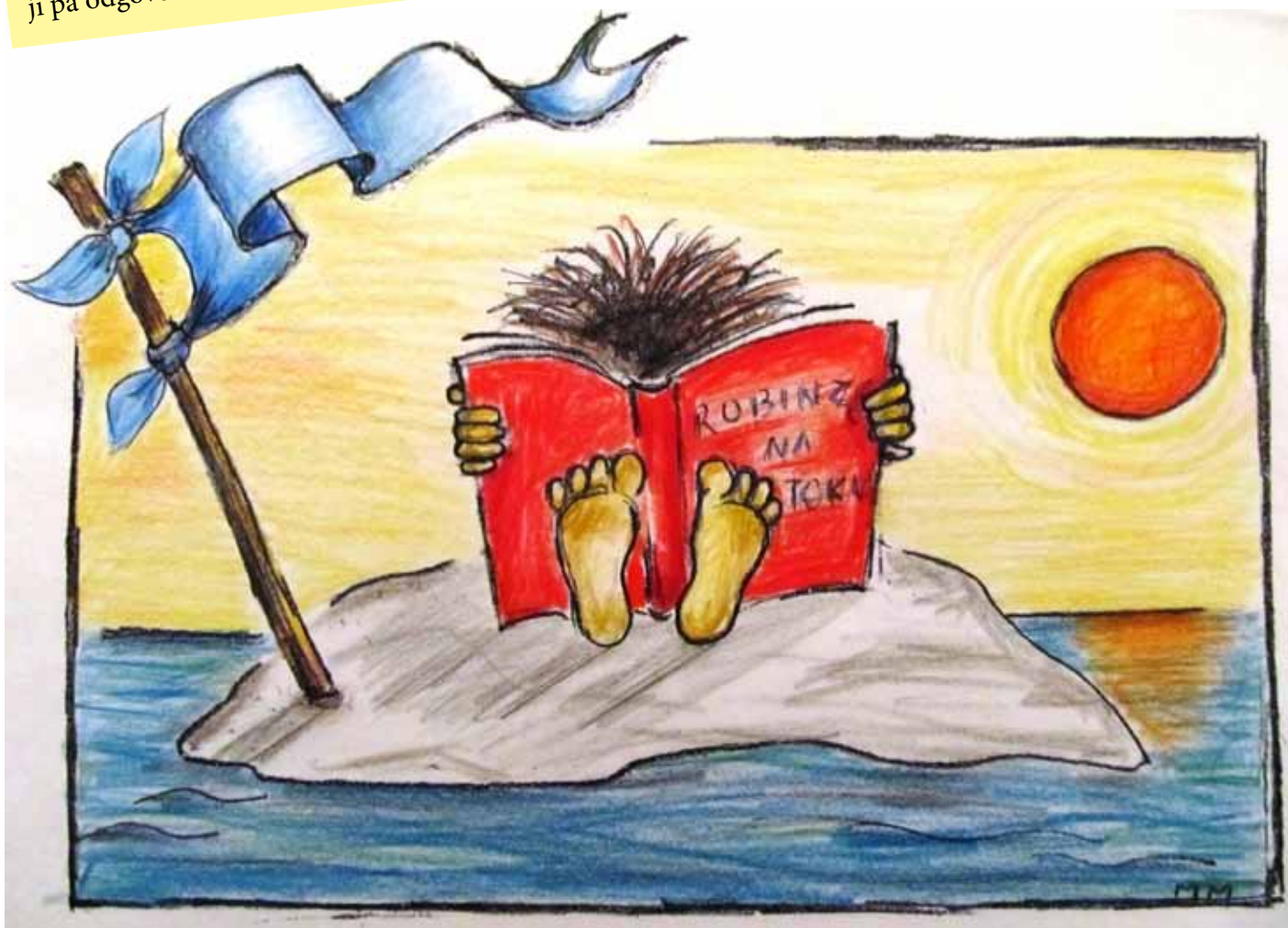
Kako pripraviti 4 palačinke?

Zmešaš 200 ml mleka in eno jajce, nato dodaš 100 gramov moka. Ko so palačinke pripravljene, dodaš za nadev poljubne sestavine.

Humor

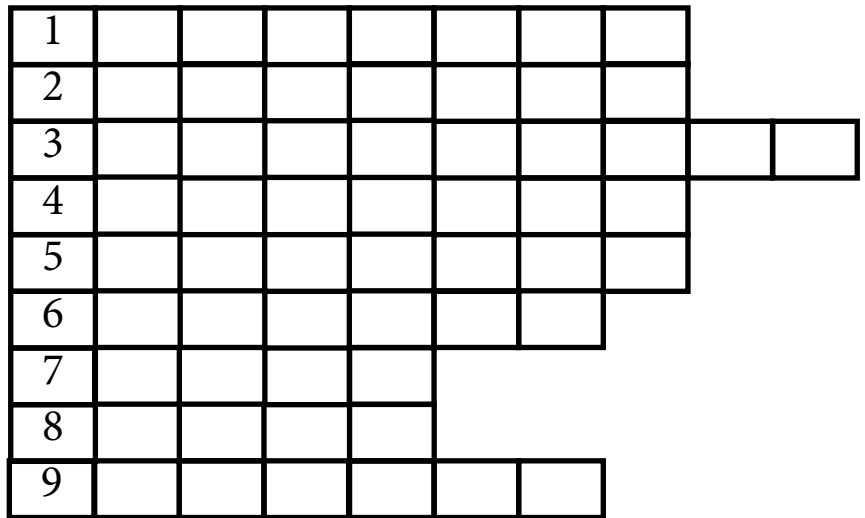
Pride v šolo Janezov oče. Pa potrka tam, kjer so sami petkarji. Vpraša, če je tukaj tudi njegov sin Janezek. Odgovorijo mu, da ga ni. Potem potrka tam, kjer so sami štirkarji. Pa vpraša, če je tukaj njegov Janezek. Vsi mu spet povedo, da ga ni. Pa oče potrka tam, kjer so sami trojkarji. In spet vpraša, če je tukaj njegov Janezek. Spet mu vsi odgovorijo, da ga ni. Pa oče potrka tam, kjer so sami dvojkarji. In spet vpraša, če je tukaj njegov Janezek. Pa mu spet vsi odgovorijo, da ga ni. Potem pa oče potrka tam, kjer so sami enkarji. Pa spet vpraša, če je tukaj njegov Janezek. In spet mu odgovorijo, da ga ni. Potem pa Janezek priteče in vpije: »Oči, oči, jaz imam pa nulo.«

Gresta Janezek in babica v trgovino, pa Janezek vidi na tleh 10 evrov. Babico vpraša, če jih lahko pobere. Babica pa mu reče, kar je na tleh, se ne pobira. Naslednji dan gresta spet v trgovino, pa Janezek vidi 50 evrov, pa spet babico vpraša, če jih lahko pobere. Babica pa mu spet reče, da kar je na tleh, se ne pobira. Naslednji dan pa babica pade na tla, pa prosi Janezka, če ji pomaga. Janezek ji pa odgovori, da se ne pobira, kar je na tleh.

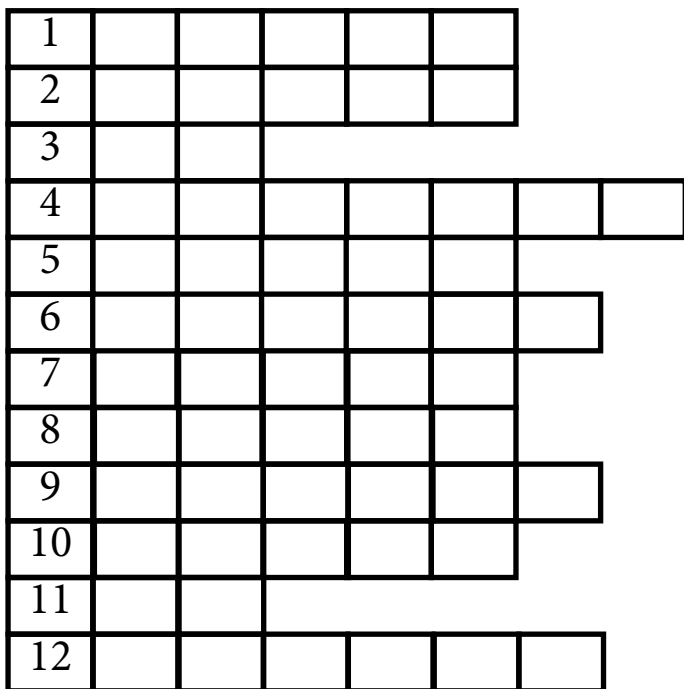
Križanka

1. Kateri letni čas je za pomladjo?
2. Kateri mesec je za septembrom?
3. Sopomenka za plavanje, kopanje – ljubkovalno.
4. V kaj je bil prepričan Krištof Kolumb? Katero državo da je odkril?
5. Na kateri ladji sta se zaljubila Leonardo di Caprio in Kate Winslet?
6. Kemijski simbol Na.
7. Pripomoček za šivanje.
8. Katero oceno dobiš, če ničesar ne znaš?
9. Kje živimo Slovenci?

Gašper, 9. razred

Rešitev: 1. poletje, 2. oktober, 3. čofotanje, 4. Indija, 5. Titamik, 6. natrij, 7. igla, 8. cvek, 9. Evropa.

1. Turistično-zdraviliški kraj blizu Podčetrтка.
2. Največja zvezda našega osončja.
3. Oglašanje krave.
4. Pripomoček za odpiranje.
5. Češki avtomobil.
6. Omejuje hišo, šolo, travnik ...
7. Sistem leč v mikroskopu.
8. Produkt sinteze alkohola in karboksilne kisline.
9. Kraj blizu Idrije, ki ima bazen in smučišče.
10. Ime učiteljice slovenščine v bolnišnični šoli.
11. Začetni črki abecede.
12. Sladek rdečkast pomladanski sadež.

Na spodnje črte prepisi prve črke rešitev in dobil boš ime nekoga, s katerim sem sestavljal to križanko, prav tako pa boš izvedel, kateri razred obiskuje letos:

Rešitev: 1. Olimj, 2. Sonce, 3. mu, 4. odpiráč, 5. škoda, 6. ograja, 7. lečje, 8. ester, 9. Cerčno, 10. Manja, 11. ab, 12. jagoda.

Sestavila: dva ovna

Oven

Nehajte riniti z glavo skozi zid, saj vas za ovinkom čakajo odprta vrata.

Bik

Pazite na ostrino svojih rogov, saj lahko nekoga tudi ranite.

Dvojčka

Nehajte oklevati med ponujenima možnostma, ampak raje najдите tretjo pot.

Rak

Prepusite se toku življenja. Ne skrivajte se pred izzivi.

Lev

Preden se odločite, povprašajte za nasvet tudi svoje bližje.

Devica

Ne oklevajte predolgo, saj vam bo priložnost ušla.

Horo

Horoskopo
Ilustracije:

Pobarva

Tehtnica

Preganjal vas bo ustvarjalni duh.
Bodite praktični in koristni.

Škorpijon

Pazite, da s svojim ravnanjem ne škodite sebi. Na svet glejte pozitivno.

Strelec

Zmanjšajte količino kalorij.
Izogibajte se čokoladi. Izberite raje surovo korenje.

skop

svci, 6.-9. razred

Lana, 9. razred

aj sličice!

Kozorog

Ta teden boste zelo sitni.
Poskušajte se razvedriti z delom.

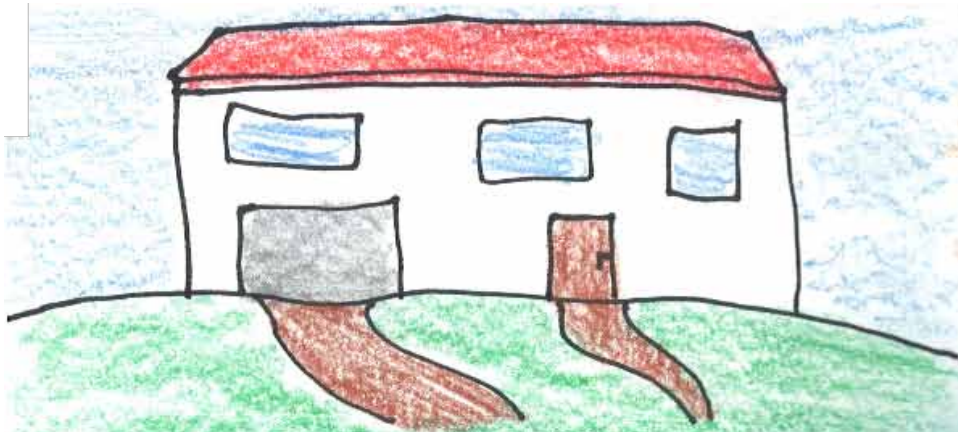
Vodnar

Večkrat si privoščite vodne avture. Ne pozabite na kozarček vina za dobro počutje.

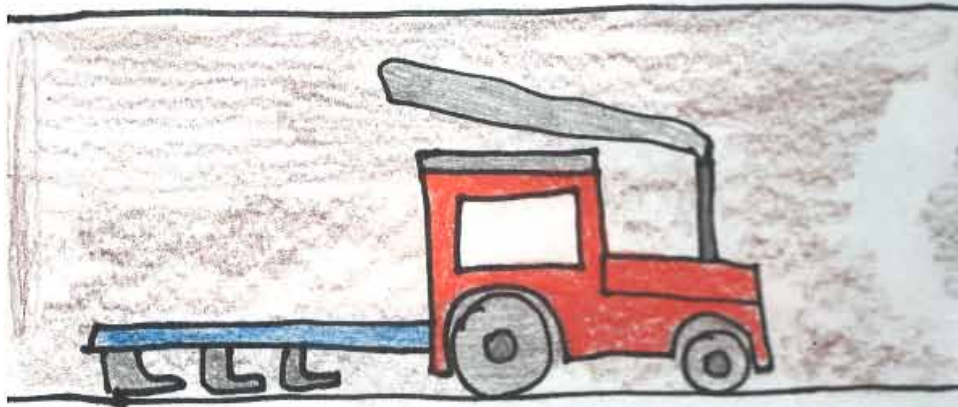
Ribi

Ribice, bolj se posvetite svojemu delu, kot pa ogledovanju v zrcalu.

PEPELKA GRE STRAKTORJEN ZORATI NJIVO.

SEDAJ GREM NA ZABAVO
O, NE, AVTO JE POKVARJEN!

NA ZABAVI JE BILA PEPELKA ZABOYOLINA
S HRANO, PJAČO IN GLASBO, VSE JE BILo SUPER.

NATO
NESE
UGOT

OJOJ, KJE PA
JE MOJ MOBI.

DOBRO JUTRO IN DOBER TEK.

HVALA, SEDA, PA POJDI ZORATI NJIVO.

DOBRA VILA JI PODARI NOV AVTO IN TAKO GRE NA ZABAVO.

SUPER, KAKO GRE. UPAM, DA NE SREČAM POLICIJE.

KERDO NAJDE TELEFON IN GA NA ŠTENIRANJE PRSTNIH ODTISOV. KOVI, DA JE TELE FON PEPELKN.

MOJE IME JE BOND, JAMES BOND, PRINESEL SEM TI NOV TELEFON. BI SE POROČILA Z MANOŠ V BENETKAM?

JAJE SE BOVA PA POROČILA?

IN SREČNO STA ŽIVELI DO KONCA SVOJIH DNI.

Slovenski pregovori v sliki

Kdor drugemu

koplje, sam vanjo pade.

Kdor visoko

, nizko pade.

Lepa beseda, lepo

najde.

ne pade daleč od

Povsod je lepo, a

je najlepše.

Brez muje se še

ne obuje.

Daleč od

, daleč od

.

Mladost je norost, čez

, kjer je

.

Rana

, zlata

.

Kdor se zadnji

, se najslajše

.

